

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: R. L. LEOPOLD; THESAURIER: J. M. LEDEBOER,
J. P. BOURDREZ, V. R. VAN ROMONDT, H. MEYER, A. F. DE BOOY. REDACTEUREN.

VERSCHEIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — DE LEDEN VAN HET D.S.C. ONTVANGEN HET BLAD GRATIS. — ABONNEMENT VOOR
NIET-LEDEN f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25. — ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMIN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT.
3e JAARGANG ————— VRIJDAG 25 MAART 1927 ————— 12 BLZ. No. 27.

HET KOF- OF KOGGESCHIP *).

Met matten blik en verwarde haren zult gij, wanneer ge een goed
Corpslid zijt dit nummer van de Spiegel ter hand nemen. Uw
eenigszins onfrissche ademtocht zal sympatiek streelen over hare
bedrukte vellen en weinig ervan zal tot U, in geestrijke dampen
rondwarende geest doordringen. Zoo zult gij dubbel geestelijk
zijn. Wat deed Piet Hein als hij uit varen ging. Hij nam een oorlam,
zijn mannen met hem. Zoo deed ook gij! Pal staande voor uw
admiraal die met strenge blik zijn galjoenen overzag hebt ge met
breed gebaar op Hollandsch wateren uw geluk betreden waarmede
gij den strijd aanbond tegen den sleur.

Zoals ook hij een zeeheld was, zijt gij het geworden door uw
oorlam, die u de kracht gaf het roer met vaste hand te omklemmen
en Uw geest te verheffen wist, zoodat gij heldhaftig de zee der jaren
hebt getrotseerd, de zee der jaren die U met zijn steeds weer terug-
keerende golfslag trachtte te grijpen en doen ondergaan in zijn eeuw-
ige eentonigheid.

Daarom zijt gij helden der zee. De golven braken tegen den
sterken boeg van Uw onvergankelijk schip, dat gij bestuurt, waar
van gij de schooten koudt.

Maar zoo vragen wij ons af. Zoo is het nu gegaan. Hoe zal het
gaan als tachtig jaren dit groote schip gevaren heeft, iedere storm
trotseerend die doorloeiende zijn tuig. Zult gij de held blijven die ge
vandaag geworden zijt? Zult ge vervolmaken dat wat ge thans
begonnen zijt? Zult ge grooter zijn dan vroeger, zult ge Uw schip
schooner optuigen dan ooit te voren?

Ja dat zult ge, wij vertrouwen op U. Gij zijt het bovendien
verplicht, dit zult gij ongetwijfeld voelen, aan uw trouwe schip,
Uw

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

De Redactie mocht naar aanleiding van het artikel van den Heer
H. M. een schrijven ontvangen van Professor Ir. D. Dresden.
In het volgende nummer hoopt zij hierop terug te komen, wegens
plaatsgebrek was zij daartoe nu nog niet in staat.

Het volgende nummer van de Spiegel zal verschijnen, Woens-
dag 6 April a.s.

*) In ieder geval geen Koffieschip.

UIT 'T ROODE KAMERDE

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

Benoemd zijn tot Eere-leden van den Senaat van het Delftsch-
Studentencorps, ingevolge artikel 16 Hoofdstuk IV en artikel 16
Hoofdstuk V van de Wet van het D.S.C., de Heeren

A. H. J. VAN GOCH.
G. LEVERLAND.
A. F. KREMER.
R. E. JESSURUN.
J. L. VAN KRIMPEN.

De Senaat heeft, gehoord het advies van de Commissie tot
Redactie van het officieel Corpsorgaan de Spiegel, benoemd tot
Eerelid van deze Commissie, de heeren

E. CH. CAMPIONI.
H. H. BOURDREZ.
W. HULSHOFF POL.
W. B. KLOOS.
J. C. L. BAUDUIN.

Tot Reunie-Commissarissen voor het jaar 1923 zijn voorts
benoemd ingevolge artikel 3 Hoofdstuk XV der wet, de Heeren:

J. L. VAN KRIMPEN en F. J. PHILIPS, permanent;
en de heeren:
F. J. STIELTJES en J. L. VAN VERRE, reserve.

Bedankt als lid van het D.S.C.: J. M. Beekman.

Namens den Senaat van het D.S.C.

J. W. TH. VAN ERP, *Secretaris*.

Men wordt verzocht tusschen 1—10 April nogmaals naar den
stand van zijn Corpsrekening te informeerden, daar van verscheidene
onder-vereenigingen nog aanvullingslijsten zijn binnen gekomen
en sommige leden den, op de Corps-vergadering van 4 Februari
verplicht-gestelde hoofdelijken omslag van f 2.50 voor „de Spiegel”
nog niet betaalden.

Thesauriers van onder-vereenigingen worden verzocht, zich
van den inhoud van het klachtenboek in het Senaats-archief op de
hoogte te houden, hun opmerkingen naast den klacht te schrijven,
en eventueel, correctielijsten in te leveren.

De schorsing van den Heer W. J. Hohman berustte op een mis-
verstand, terwijl die van den Heer J. A. Schill voorloopig is opge-
heven.

P. J. C. VOS, *Thesaurier*.

EEN PLAN.

Ik heb U een plan voor te leggen: een plan, dat, mits door velen gesteund, naar mijn meening een aanzienlijke verbetering zou kunnen brengen in de atmosfeer aan de Technische Hoogeschool.

Alvorens het voor U hier ter plaatse uiteen te zetten, wil ik enkele dingen opmerken: in de eerste plaats, dat het de bedoeling was geweest, dat dit artikel had gevolgd op dat van den Heer Tersteeg, in het vorige nummer, getiteld: „Behartiging van Studiebelangen”, en, waren er geen griepbrengende microben geweest, dan was aan dat voornemen zeer zeker gevolg gegeven. Gij wilt dus beide beschouwen als één geheel.

In de tweede plaats moet ik U onze, (nml. des Heeren Tersteeg en schrijvers) werkwijze uiteenzetten, want wij gelooven in ons plan en zouden gaarne zien, dat het beoogde doel bereikt werd: reden waarom wij beraadslaagd hebben, op welke wijze het U voor te dragen.

Gij zult nu bovengenoemde en deze publicatie hebben te zien als de eerste schrede: het oplaten van de ballon.

Waarmee wij het nu ook reeds aan Uw critiek en oordeel moeten overgeven.

Echter met dit verzoek onzerzijds: critiseert, indien Gij dit niet strict noodig acht, vooralsnog niet in het openbaar, want wij zullen U in de gelegenheid stellen om Uw critiek uit te spreken op een Corps-vergadering, die wij binnen niet al te langen tijd zullen doen bijeenroepen.

Welaan dan, terzake! Gij zult begrepen hebben, dat de kern van ons plan is: het overleg met de hoogleraren en Gij vermoedt: „over deze Studieregeling”.

Ten deele: ik moet hier direct deze grondslag nader preciseren, want zoo geformuleerd was het onjuist. De kern is, het scheppen van de mogelijkheid tot contact met de hoogleraren en het aangeven van een goede basis, waarop overlegd kan worden over iedere studieregeling, welke ooit van kracht zal zijn aan de Technische Hoogeschool.

Stelt U dus voor, dat alles plus en vrée was aan de T. H., dan nog zou ons plan precies dezelfde grondslag hebben, zij het dat de huidige regeling het hare doet tot de urgentie ervan.

De mogelijkheid tot overleg en de wijze waarop, daarover zal het gaan. En vooraf wil ik dus ten stelligste ontkennen, dat de beweegredenen om tot overleg te komen, enkel en alleen voortspruiten uit de huidige inrichting van het onderwijs aan de T. H., noch dat die alleen voortkomen uit de huidige examen-regeling en ik ontken dus tevens, dat de grondslag van deze wensch tot contact weggenomen zou worden, indien een regeling werd ontworpen, die een ieder voldeed.

Dit is een zeer noodzakelijke vooropstelling, want anders zouden mijnbouwkundigen en technologen bijv. waaronder, naar 't mij voorkomt, zeer weinig grieven leven, zich hier niets van behoeven aan te trekken, indien al niet op hen de plicht rustte om anderen, minder goed bedeedden aan de T. H. in den strijd bij te staan.

Neen, de beweegredenen van ons plan komen voort uit andere: drieërlei overwegingen.

De eerste: dat aan geen enkele afdeling gesproken kan worden van een algemeen contact tusschen studenten en hoogleraren, althans niet meer dan het toevallige en persoonlijke, hetgeen boven dien afneemt naarmate de afdeling grooter is.

De tweede: dat de hoogleraren de wenschen van hun studenten slechts in betrekkelijk geringe mate kennen.

De derde: dat het beschamend is, hoe onder de studenten de groote lijnen en principes op de achtergrond worden gesteld en men al kankerend tegen de locale uitvoering van het regime, zich vergenoegt langs de weg, die de minste weerstand oplevert, het eindexamen te bereiken, m.a.w. onvergenoegd over de studieregeling en inziende, dat hun persoonlijke werklust en ambitie slechts betrekkelijk weinig voedsel krijgen, heerscht onder de studenten de tendens zich er op de vlugste, makkelijkste maar niet de beste wijze, van af te maken.

De onder „derde” genoemde tendens leeft niet onder de studenten aan alle afdelingen, maar waar zij leeft brengt zij een gevoel van onvoldaanheid en onbegrepenheid teweeg.

Waarbij gevoegd moet worden, dat deze feiten aan alle afdelingen een afnemende intensiteit vertoonen, naarmate men een verder gevorderd studiejaar beschouwt.

Wij meenen, dat die alles voortkomt uit een misverstaan over en weer, allerminst slechts van een zijde. Wij meenen, dat het zeer gebrekkige contact, dat wij thans kennen een der hoofdoorzaken is. De redenen waarom dat contact gebrekkig moest zijn, is in het artikel van Tersteeg ten duidelijkste uiteengezet.

Het belangrijkste was deze week wel de *Clercke*, waarin Caravellis het opneemt voor de Schoonheid, welke ons gegeven wordt tegen de door Simon Arzt bezongen schoonheid, tegen „het nursensueele, dat de schoonheid wil vangen en opbergen in een tastbaar, genietbaar lijf”. Naast een artikel over de studeerende vrouw worden de manieren der medici gehekeld, terwijl tenslotte Metropolis uitvoerig besproken wordt.

Naast de vele verslagen van tooneeluitvoeringen, lezingen, enz. enz. geven van de andere bladen de *Vox* een lief landelijk intrigetje en P. C. een klacht over het weinige enthousiasme voor de sport in Amsterdam.

Een studentenblad belangrijk te maken als actieve uiting van studentenleven blijkt niet gemakkelijk.

De Centrale-Commissie, niettegenstaande zij voortgesproken is uit de vakverenigingen, is geen vertegenwoordiging daarvan.

De besturen der vakverenigingen zijn dat evenmin van hun leden.

Hetgeen geen verwijt is, want dat is onmogelijk. Het is onmogelijk een groep van personen te vertegenwoordigen, die geen eenheid wenschen te zijn.

Het is een hersenschim dat menschen, die, door zich niet anders dan in zoo'n vakvereniging te organiseren, juist den wensch om elkander te leeren kennen afwezen, op een ander oogenblik met elkander zouden willen praten en overleggen om een gemeenschappelijk doel na te streven. Die organisatie behoeft niet 't Corps noch formeel te zijn. Ik denk op 't oogenblik aan de afdeling bouwkunde, die zeer zeker eenige organisatie en structuur onder haar studenten laat zien.

Men vergeve mij, dat ik zoo hard oordeel over nihilisten, maar ik moet hun verwijten, dat zij van hun individualiteit afstand gedaan hebben, aangezien organisatie het eenige middel is om zijn individu te kunnen laten gelden. En, aangezien geen der bestaande verenigingen, waaronder het Corps, kosten opleggen, die, in vergelijking met de totale studiekosten, een bezwaar tegen het toetreden tot zoo'n organisatie zouden kunnen zijn, meen ik het oordeel te mogen vellen, dat het overgroote meerendeel der nihilisten, geen prijs er op stellen hun individu als student te laten gelden. Zoo is dan iedere werkelijke vertegenwoordiging van alle studenten onmogelijk, en derhalve ook het ambtelijk overleg daarmee, omdat enerzijds de personen, die pretendeeren alle studenten te vertegenwoordigen, dat slechts in naam doen, en ter anderzijde omdat er geen groep meer is, die buiten het vakverband alle studenten zou kunnen vertegenwoordigen.

Het officieele, ambtelijk contact tusschen de officieele organen van de T. H. en een vertegenwoordiging van alle studenten is dus uitgesloten. Officieel overleg met een groep, die slechts een deel der studenten omvat, is evenzeer uitgesloten omdat, meerdere zulke groepen met gelijk recht, daarop aanspraak zouden willen maken.

Maar ik vraag U: „wat zou dat? Moeten wij daarbij stil blijven staan?” Mij dunkt, in deze conclusie ligt datgene opgesloten, wat ons thans te doen staat.

Want aan het officieuse overleg tusschen de hoogleraren zelf (en dus niet de officieele organen der T. H.) en een organisatie, die toch nog altijd meer dan een derde der ingeschrevenen (en misschien niet de slechtste) omvat, is men nog niet begonnen.

Het Corps, dat zijn vijf honderd leden werkelijk kan laten vertegenwoordigen, ligt ongebruikt.

Laten wij ons toch niet blindstaren op de voordeelen van „officieele betrekkingen”. Ik geloof, dat een welgeleid officieus contact zelfs meer resultaten kan afwerpen dan op officieele grondslag.

Gij vraagt mij thans, mijn argumenten daarvoor aan te voeren.

Ik moet erkennen, dat ze voor 't grootste gedeelte negatief zijn. Die argumenten putten wij uit het bedroevend resultaat, dat het officieele overleg oplevert.

M'n argumenten vinden zelfs hun oorsprong in het feit, dat dat officieele overleg klaarblijkelijk op een dood punt gekomen is en ons grootste argument is dan ook: het officieuse overleg is de eenige weg, die ons nog rest.

Het is duidelijk, dat de sfeer van eenzaamheid en verlatenheid, de werkwijze en het gemis aan voeling met hen, die ze vertegenwoordigen, hebben gemaakt, dat de Centrale Commissie met machteloosheid is geslagen. De stuwkracht om uit te komen uit de bergen van incidenteele klachten en weer te zien de groote lijnen, dat ontbreekt haar.

't Is alweer geen verwijt en wij hopen van harte, dat zij zich zal weten te herstellen, maar daarop kunnen wij niet meer wachten.

En thans de vraag, gesteld, hoe de T. H. van haar kant de Centrale Commissie aanvoelde. Men heeft van die zijde stelselmatig

alle principieele kwesties, alle eigen oordeel, der studenten van de besprekingen uitgesloten. Men overlegt niet met hen, men hoort hen en voor alles verlangt men cijfers. Men heeft hen slechts overgelaten om verzoeken te doen, omtrent de praktische regeling van het opgelegde principe.

Heeft de Centrale Commissie daar zelf schuld aan, dat ze op deze wijze behandeld wordt? Ik geloof, dat deze vraag helaas bevestigend beantwoord moet worden. Hun schuld is geweest, gegeven het feit dat ze pretendeeren te spreken namens alle studenten, dat zij hun doel en hun eischen te laag hebben gesteld.

Ze hebben zich verlaagd door te veel te zijn als een echte vakvereniging, die alleen maar om loonsverhooging vraagt. En dat moet niet. Om het beeld verder te gebruiken: we moesten mede kunnen overleggen over de beste leiding van de fabriek, waarin wij de arbeiders maar ook de afnemers zijn.

Wij en niet de industrie.

Mij doet het zonerling aan te zien, dat men over het algemeen de industrie als afnemer beschouwt. Wie zullen er de meeste lasten van moeten dragen, de industrie, die van overal mensen kan krijgen, of wij, die, als we ongeschikt zijn, daar ons heele leven de lasten van zullen moeten dragen! Ongeacht nog, dat wij een gedeelte van ons leven opofferen, waarover we thans niet mee kunnen spreken, zelfs op de meest bescheiden wijze, hoe 't gebruikt wordt. Ongeacht nog, dat niet in de eerste plaats onze ouders betalen, maar dat wij verkozen hebben, om het geld, waarmee ze ons anders ook zouden steunen, voor ons onderwijs aan de T. H. te besteden.

Mij dunkt, dit zijn toch dingen, die rechtvaardigen zouden, dat onze wenschen evenzeer zouden gelden, in de beoordeeling van de inrichting van het onderwijs als de eischen van enkele grootindustrieën. Maar vooralsnog is een zoodanig overleg utopie, en misschien wel voor een deel terecht. Iets anders is het echter, wanneer wij vragen officieus, met gepaste vrijmoedigheid in contact te mogen treden met onze hoogleraren, opdat zij onze grieven en wenschen werkelijk zullen kennen. Iets anders wordt het, indien wij, inzicht krijsende in hun bedoelingen en zijn in de onze, met hen zouden kunnen overleggen wat de beste oplossing zou zijn.

En wanneer ik daarbij nog voeg, dat van dat overleg geen direct resultaat, geen ja of nee wordt verlangd, maar simpel en alleen de bedoeling is om met elkander te kunnen praten opdat, wanneer zij te beslissen krijgen in de Senaat van de T. H. of elders, zij ons standpunt tenminste ook zullen kennen, ja dan kan het niet anders of hiervoor moet een ieder, ook een hoogleeraar voelen, temeer daar zij alleen haast reeds te kennen gegeven hebben, dat zij contact op prijs stellen.

Maar contact waarmee? Wel, natuurlijk met 't Corps, dat zich zelf tenminste kan vertegenwoordigen en op een zeker oogenblik kan uitspreken de meening van 500 studenten! In welke geest? Zooals ik de mogelijkheid voor mij zie: in de geest van Debating, zonder conclusies: een vergadering van een twintigtal hoogleraren en een tiental studenten, een afgerond programmatje, een inleider, student of hoogleeraar, een debat, een keer of drie vier in 't jaar. Ziedaar, is 't veeleischend? Zou 't dienst kunnen doen?

Naar mijn meening is het Corps hier uiterst geschikt voor. Er zijn toch nog altijd een groot aantal hoogleraren, die of zelf Corpslid waren en dus haast als reunist, als oudere vriend, in ons midden komen kunnen, en er zijn er gelukkig ook, die ofschoon zij geen Corpslid waren, belangstelling en waardeering voor het Corps hebben. Zou een beroep op hen geen succes hebben?

En thans als laatste punt zou ik willen aantonen, dat een weigering om hiertoe mede te werken, de ontkenning zou zijn, van het beste in ons volkskarakter en bovendien tegenwerking, om het resultaat te bereiken, dat wij niet een regeling alleen maar ondergaan, maar ook, dat wij er ons aan zullen kunnen onderwerpen met het volle besef, dat 't de beste of de eenig mogelijke is. Eilieve, zou dat ook van belang zijn?

Men moge komen met het argument, dat voorloopig besprekingen over deze regeling verboden zijn. Welaan, dat zou een veroordeeling zijn. Men moge komen met het voorbehoud: als niet iedereen meedoet, vind ik, dat ik 't ook niet mag doen. Nee, juist niet iedereen. Alleen zij, onder de hoogleraren, die iets hiervan verwachten en prijs op het Corps stellen. Als allen dat doen, zoo-veel te beter.

Het kan toch niet anders of iedereen moet toestemmen, dat als men zich onderwerpt aan eenige regeling, het beste is dat men zich bewust is waarom en waarvoor men dat doet. Een systeem hangt af van de gezichtshoek, van waaruit men de zaken beschouwt en van de eischen, die men stellen wil. Maar is het dan niet het beste, dat wij gelooven kunnen, dat dat systeem ook het beste voldoet aan die eischen. En het ware toch ook gewenscht, dat zij die over regelingen beslissen, onze eischen kennen, die wij aan ons zelve stellen willen. Dan zou het uitgesloten zijn, dat men van de Technische Hoogeschool een M.T.S. zou willen maken, terwijl wij juist door niet naar de M.T.S. te gaan blijfven iets anders te willen? Dit lijkt voor menigeen misschien ongepast vrijmoedig, maar ik herhaal dat dit 't beste deel is van ons karakter. Wij zijn Nederlanders met de eigenschappen van ons volkskarakter. Dat men zorg drage, dat wij als Nederlanders, en niet als Duitschers worden opgevoed. Dan zou men bij de inrichting van onderwijs niet naar Duitschland kijken! Wij willen begrijpen, waarheen wij gaan en

waarom wij er heen gaan. Reeds in een ouderwetsch boek over velddienst staat als wenk voor de legeraanvoerder, dat het de voorkeur verdient, dat zijn bewegingen en tactiek eenvoudig zijn, zoodat zijn soldaten hem begrijpen kunnen en des te gereeder volgen zullen. Een van de redenen van de Fransche débacle in 1870 werd juist geweten aan het gemis aan begrijpen en de verwarring en ontevredenheid die er op volgde.

Want ook het Fransche volk heeft die eigenschap. Alleen roepen zij als zij ontevreden worden „Nous sommes trahis”. Dat doen wij niet. Wij vragen: dat men het ons uitlegge! En mij dunkt wij zijn toch meer dan soldaten, want welke soldaat moet b.v. 10000 guldens betalen om een veldtocht van vijf jaar mee te mogen maken?

Al zijn we kleine jongens, we zijn toch net groot genoeg om verstandig mee te kunnen praten! Oh, 't gaat er werkelijk niet om, om de oude regeling terug te krijgen. Ik geloof niet, dat velen dat wenschen. Maar wel om deze regeling zoo te doen maken, dat wij hier allen met plezier studeeren.

Bovendien gaat 't toch niet eens voor het grootere gedeelte om de examen-regeling, veel meer om de methode van onderwijs. Wij vragen dus om door een vriendschappelijk, van hoogleeraarszijde officieus en persoonlijk, contact om gebruik makende van de hoedanigheden van het D.S.C., te scheppen het geloof, vertrouwen en begrijpen, dat noodig is om te komen tot een hartelijke samenwerking tusschen hoogleraren en studenten.

Ziethier, mijne heeren Corpsleden ons plan. Overweeg het, Wij hopen binnen niet te langen tijd met wel geformuleerde voorstellen U te ontmoeten op een Corps-vergadering. Wij hopen, dat Gij er mee in kunt stemmen en dat het Corps dan vele hoogleraren moge vinden, die hieraan hun medewerking willen geven. Sth.

CORPS-PROPAGANDA.

Als we ons afvragen, bij wie propaganda voor het Corps gemaakt moet worden, dan wil ik onderscheid maken tusschen drie groepen; n.l. jongelui, die niet op de hoogte zijn met studenten-toestanden, verder de niet kapitaalachtigen en ten derde de niet kapitaalachtigen, die bovendien niets van het studentenleven afweten.

Door een propaganda-campagne kan men de eerste groep voor het corps winnen, hetgeen men naar mijn meening nu niet dadelijk zal kunnen zeggen van de tweede en derde groep. Wat hen betreft, zal het Corps zich nu op het standpunt moeten stellen: of den niet kapitaalachtigen student te weren, of het hem mogelijk te maken een goed corpslid te zijn.

Dit laatste zal vele gevolgen met zich brengen. Het gewone leven is voor een corpslid niet duurder, doch allerlei feesten en tradities brengen groote kosten met zich, zoo b.v. clubinstallatie en andere installatie's, als jong roeier van Laga, Pafuif en het aannemen van een zoon.

Zonder het nu gewenscht te oordeelen deze instellingen af te schaffen, lijkt het me toch noodzakelijk, dat al dergelijke kosten dan desgewenscht tot een minimum beperkt kunnen worden.

Niet alleen voor den jongeren student zal men het makkelijker moeten maken, ook de oudere verdient de aandacht.

Zijn er n.l. niet velen die als de band met het Corps wat verslapt, gaan zeggen: „Och wat heb ik er verder aan, ik betaal veel geld, dat ik veel nuttiger zou kunnen besteden”. Dit zal vooral gelden voor de hooge kroeg-contributie. Zou misschien een regeling mogelijk zijn, waarbij deze verlaagd wordt en contributie wordt geheven door opcenten op de kroegbeer.

We krijgen dan b.v. het volgende: Vaste contributie f 25.—.

Stel er zijn zoo kroegleden met een gemiddelde maandrekening van f 50.—. Bij een heffing van 5% zou hun contributie gelijk blijven aan de thans bestaande. Zij die nu een lagere rekening hebben betalen dan dus minder contributie maar daar tegenover zouden velen het lidmaatschap aanhouden, en zoo de totale contributie-opbrengst constant houden.

Boven deze quaesties staat echter de vraag: Moeten we het den finantieel minder draagkrachtigen mogelijk maken een werkzaam aandeel in het Corpsleven te nemen?

En waar het percentage Corpsleden den laatsten tijd zoo sterk daalt, meen ik dat we zonder twijfel in deze richting moeten streven! te N.

AGENDA.

Vrijdag 25 tot Donderdag 31 Maart.

DEN HAAG.

Zaterdag 26 Mrt.	Kon. Schouwv.: De Brief van den Koning.
Het Apostelspel.
Maandag 28 Mrt.	Kon. Schouwv.: 120ste De Opstandigen.
Geb. K. en W.: Beethovenherdenking Fidelio.
Diligentia: Afscheidsavond Iturbi.
Doorlopend:	Princesse-Schouwv.: Balnacht. Operette van Oscar Strauss (ook Zondagmiddag 2 u.)
Theater Heerengracht: De krant, die men ziet of De levende Medusa. (tot en met Zaterdag).
Scala Theater: De Boemelbaron.
Bioscopen:	City-Theater: Ben Hur.
Asta: Kiki, de Revue-ster.

Corpsfotograaf WITTE

heeft in de 23 jaar dat hij als fotograaf in Delft gevestigd is, heel wat aardige momenten van de H.H. Studenten verzeuwigd.....

Specialiteit in **Kunstlichtopnamen**

Ten allen tijde te ontbieden

BILLIJKE PRIJZEN

Uitstekend goedblijvend werk

Aanbevelend:

Uw Corpsfotograaf WITTE

Coenderstr. 34, Tel. 240

J. Naaktgeboren
AANNEMER VAN
TIMMER-, METSEL-
EN BETONWERKEN

NIEUWE PLANTAGE 122a
Telef. 530 - Postrek. 48742

DIJKSTRA'S
WINKEL
voorheen chef van De Betuwe
Binnenwatersloot No. 28

Concurrerend adres
voor
Kaas — Boter
Fijne Vleeschwaren
Busgroenten - Conserven
WIJNEN — THEE
BIJ ONS IS ALLES GOED
!!!! EN NIET DUUR !!!!
Aanbevelend DIJKSTRA.

**WATERVASTE
TEKENINKT**
Nederlandsch Fabrikaat met een Wereldvermaardheid

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

J. HILLE
BOTERBRUG 7
SCHOOLSTRAAT 2a
TELEF. 1009 - DELFT

**Behangerij
Verhuizingen
Stoffeerderij**

C. W. van der Snel
TELEFOON 65
POSTREKENING 44178
KOORNMARKT 68
DELFT

Vleeschhouwerij
1e KWALITEIT
Rund-, Kalfs-, Varkens-
en Lamsvleesch.

**Techn. Teeken- en Dictaten-
bureau Lengkeek-lerschoot**
Stationsplein 22, Den Haag
(hoek Jan Blankenstraat)

Teekwerk op elk gebied.
Electrische Lichtdrukrichting
Speciaal ozaliddruk kastanje-
bruine lijnen op helderen on-
dergrond (f 0 60 per M.²)

Tijdelijke aanbieding:
Dictaat Prof. Biezeno . f 7.50
Toeg. Mechanica en
Graphostatica . . . , 10 —
Ons dictaat Toegepaste Mechanica
is opnieuw doorgewerkt en aange-
vuld. Hoofdstuk breukhypothesen
is gedeeltelijk opgenomen, zie verder
de overdrukken uit het Polytechnisch
Weekblad van Prof. Biezeno verkrijg-
baar bij ass. . . kamer 213, geb. v. W.
en S. à f 0.75.

**Sigarenmagazijn
't Prinsenhof**
Oude Delft 105
TELEFOON No. 585

**GERENOMMEERDE
SIGAREN EN
SIGARETTEN
- MERKEN -**

Het Adres
voor import sigaren
Henry Clay - Bock

STADS DOELEN
VER. ROTTERDAMSCH HOFSTAD TOONEEL
DIR. COR VAN DER LUGT-MELSERT
WOENSDAG 30 MAART, 8 UUR

DE SPOOKTREIN
Engelsch sensatie blijspel in 3 bedrijven door Arnold Ridley
Regie Hermann Schwab - Vertaling J. C. v. d. Horst

Successtuk van het Prince-of-Wales-Theatre te Londen,
waar the Ghost Train van Nov. 1925 tot op heden, avond
aan avond voor stampvolle zalen wordt opgevoerd

Decors en speciale apparaten voor tooneel- en lichteffec-
ten naar de origineele Engelsche gegevens vervaardigd

Prijzen der plaatsen f 1,50, f 1,— en f 0,60 pl. rechten en bijdrage
pensioenfonds. Plaatsbespr. Dinsdag en Woensdag van 11-3 uur.
Voor H. H. Corpsleden de gewone reductie

Garage de Phoenix.
CLUBGARAGE
D.S.M.
NAAST DE SOCIETEIT
Reparatie-Inrichting
voor **Motoren en
Automobielen**

**STOCK
GOODYEAR BANDEN**
AANBEVELEND
W. ROUKEMA,
PHOENIXSTR. 28 - TEL. 372

ORTT & Co's
Handel Maatschappij
Rotterdam

Vloeibaar Zwaveligzuur
Vloeibaar Koolzuur
Vloeibaar Ammoniak
Citroenzuur, Wijnsteenzuur
Etherische Oliën, Essence
Onschadelijke Kleurstoffen

Wij twifelen er niet aan
of U wordt een VASTE AFNEMER van

W. G. v. D. HAM'S
fijne Vleeschwaren, Delicatessen

Delftsche Roomboter, binnen- en buitenlandsche Kaas-
soorten. Als U eens proef hebt genomen, wij ga-
randeeren U concurrerende prijzen, nette bediening.
Steeds versche waar. Bestellingen worden dagelijks
aan huis opgenomen en bezorgd. Aanbevelend,

W. G. v. d. Ham, Oosteinde 165, Tel. 885
Fred. Hendrikstraat 9 : Oude Delft 111, Telef. 157

FRED. J. 'T HART
OUDE DELFT 88 - TEL. 678

Nieuwe zending
DOMINO
EN
BRUNSWICK
**DANS-
PLATEN**

TECHN-HOOGESCHOOL

Op Vrijdag 25 Maart a.s. zullen aan de Technische Hoogeschool wegens de Diësviering van het Delftsch Studentencorps, geen andere colleges worden gegeven dan die van den hoogleeraar Dr. J. H. Valckenier Kips.

De tekenzalen en laboratoria zijn dien dag als naar gewoonte geopend.

Delftsch Hoogeschoolfonds.

Door het samenvallen met de Diësviering van het Delftsch Studentencorps zal de lezing van den heer Ir. E. L. Selleger op Vrijdag 25 Maart a.s. niet doorgaan.

De eerste lezing zal worden gehouden op Vrijdag 1 April, 8 uur 's avonds, in het Gebouw voor Scheikunde, West-vest 24, Delft.

De Voorzitter van de Afdeling der Bouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Bouwkundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen in de maanden Mei/Juni a.s., zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden uiterlijk 11 April a.s. bij den secretaris der afdeling, Profr. ir. G. Diehl te Delft, Oude Delft 89.

De aangifte kan niet geschieden, voordat krachtens art. 127 der H. O.-wet de voor toelating tot het examen gevorderde som ten bedrage van f 60.— is betaald.

Betaling wordt gevorderd:

- 1°. indien men het ingenieurs-examen wenscht af te leggen voor de eerste maal;
- 2°. indien met het ingenieurs-examen wenscht af te leggen na reeds tweemaal te zijn afgewezen.

De betaling kan uitsluitend geschieden door storting of overschrijving op postrekening No. 44247, kantoor Delft (Technische Hoogeschool, College-, inschrijvings- en examengelden) onder vermelding van de reden der storting of overschrijving. Het bewijs van storting of overschrijving moet bij het aangifteformulier worden ingeleverd en wordt door de afdeling, na waarmerking, aan den examinandus teruggegeven.

Wie zich voor een examen heeft aangegeven en daaraan niet of slechts gedeeltelijk deelneemt, wordt als afgewezen beschouwd.

Formulieren voor de aanmelding, zoomede stortingsbewijzen voor examengeld zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

Candidaats-examen voor de zomervacantie 1927.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan één der vóór de zomervacantie 1927 af te nemen candidaats-examens, hebben zorg te dragen, dat hunne schriftelijke aanmelding uiterlijk Zaterdag 9 April a.s. zal zijn ingekomen bij de Administratie der Technische Hoogeschool, afdeling examens.

De aangifte kan niet geschieden, voordat de krachtens art. 127 der H. O.-wet voor toelating tot het examen gevorderde som ten bedrage van f 60.— is betaald.

Betaling wordt gevorderd:

- 1°. indien men het candidaats-examen wenscht af te leggen voor de eerste maal;
- 2°. indien men het candidaats-examen geheel of gedeeltelijk wenscht af te leggen na reeds tweemaal — geheel of gedeeltelijk — te zijn afgewezen.

De betaling kan uitsluitend geschieden door storting of overschrijving op postrekening No. 44248, kantoor Delft (Technische Hoogeschool, college-, inschrijvings- en examengelden), onder vermelding van de reden der storting of overschrijving. De bewijzen van gedane storting of overschrijving moeten niet meer worden ingezonden bij bovengenoemde administratie.

Nauwkeurige opgave van het examen of van het gedeelte van het examen, waaraan men zich wenscht te onderwerpen, wordt verzocht.

Indien enkel een aanmeldingsformulier wordt ingeleverd moet dit niet in een couvert gesloten zijn; het kan zonder meer in een in het Hoogdfebouw der Technische Hoogeschool geplaatste bus worden geworpen.

Wie zich voor een examen heeft aangegeven en daaraan niet of slechts gedeeltelijk deelneemt, wordt als afgewezen beschouwd.

Zij, die wegens geldige redenen wenschen vóór een bepaalden datum of op bepaalde data te worden geëxamineerd, behooren dit op een afzonderlijk en bij hunne aangifte in te sluiten formulier te vermelden. Zoo mogelijk zal dan aan hunne wenschen worden tegemoet gekomen.

Formulieren voor aanmelding of wenschen, zoomede stortingsbewijzen voor examengeld voor de bovenbedoelde examens zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

Prof. dr. H. B. Dorgelo maakt bekend, dat hij Maandag 28 en Dinsdag 29 Maart a.s. verhinderd is college te geven.

Prof. T. K. L. Sluyterman maakt bekend, dat op Vrijdag 25 Maart van 2.15—5 uur een responsie-college (Fransche stijl ca. 1600) gegeven zal worden, en op Vrijdag 1 April d.a.v. Italiaansche Renaissance met inbegrip van het aardewerk.

VAKVEREENIGINGEN

CIVIEL EN BOUWK. STUD.-GEZELSHAP „PRACTISCHE STUDIE”.

HUISHOUDELIJKE VERGADERING op Dinsdag 29 Maart, 's-middags 4 uur in zaal 14 Geb. W. en W.

- Agenda: 1. Notulen.
2. Voorstel van den heer J. F. Jansma en 9 andere leden tot financieele, eventueel afgeheele splitsing van het Gezelschap.
3. Rondvraag.

Het voorstel van den heer Jansma ligt ter lezing bij Bloklander, Geb. W. en W., en in de bibliotheek der afdeling Bouwkunde.

E. HAZELHOFF, *Secretaris*.

REPETITOREN

ANALYTISCHE, BESCHRIJVENDE MEETK. DIFFERENT. EN INTEGRAAL, Dr. A. van Thijn, ten Hovestraat 99, Den Haag.

ELECTROTECHNIEK bij Ir. R. Baggerman v. Leeuwenhoeksingel 2, Delft.

LANDMETEN GEODESIE, KL. VIERKANTEN, WISKUNDE, MECHANICA bij Ir. A. P. C. v. Beek, c.i., Thomsonlaan 31, den Haag, Nieuwe Plantage 77, Delft.

LANDMETEN, WATERPASSEN, GEODESIE, KL. VIERKANTEN bij Ir. E. W. A. Staring, v. Bleiswijkstraat 45, Den Haag.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mandersloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen.

TOEGEPASTE EN THEORETISCHE MECHANICA THERMODYNAMICA, KINEMATICA bij Ir. R. J. Legger, ass. T. H. Toegep. Mech., Leeuwenhoeksingel 18, Delft.

STAATSRECHT EN ADMINISTRATIEFRECHT bij Mr. H. P. Bennewitz, Nieuwe Plantage 72, Tel 1189, Delft.

THEORETISCHE MECHANICA, WISKUNDE, KLEINSTE VIERKANTEN, NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA bij dr. H. Looman, ass. T.H., Piet Heinstraat 62, Delft.

TOEGEPASTE MECHANICA voor E. W. S. en M. bij J. J. Koch, ass. T. H. Hugo de Grootstraat 79.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Alexanderlaan 5 te Rijswijk (Z.-H.).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ELECTROTECHNIEK, WISSELSTROOMTHEORIE EN THEORIE VAN MAXWELL bij Ir. Th. J. Weijers, Hugo de Grootstraat 65, Delft.

VEREENIGINGEN

STUDENTEN SOCIETEIT PHOENIX.

Bibliotheek.

Groote boekverloting op Dinsdag 5 April a.s. 's-middags van 4—6 uur.

Onder de te verloten boeken zijn o.a. de volgende werken:
Winkler Prins Geïllustreerde Encyclopaedie. 1912, 16 deelen in halfleeren band. (Zoo goed als nieuw).

De Duizend en één Nacht-vertellingen bewerkt door Gerard Keller. Geïllustreerd door Gustave Doré, 6 deelen in geheel linnen stempelbanden.

De complete werken van Jacob van Lennep.

Een completee Walter Scott.

De completee Tarzan-serie. 8 deelen in linnen.

Ongeveer 400 Hollandsche, Fransche, Engelsche en Duitsche Romans.

Verder eenige werken van verschillende strekking.

Prijs f 0.50 per lot op den kroegbeer.

Inteekenlijsten liggen op den lessenaar.

Zie het tentoongestelde op de leeszaal.

D. S. A. F. V.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

J. W. C. van Dedem	President.
T. Michielsen	Secretaris.
D. Oosterhof	Thesaurier.
E. H. B. Bartelink	Bibliothecaris.
W. Metzelaar	Commissaris.

STUDENTEN CAROUSSEL VEREENIGING.

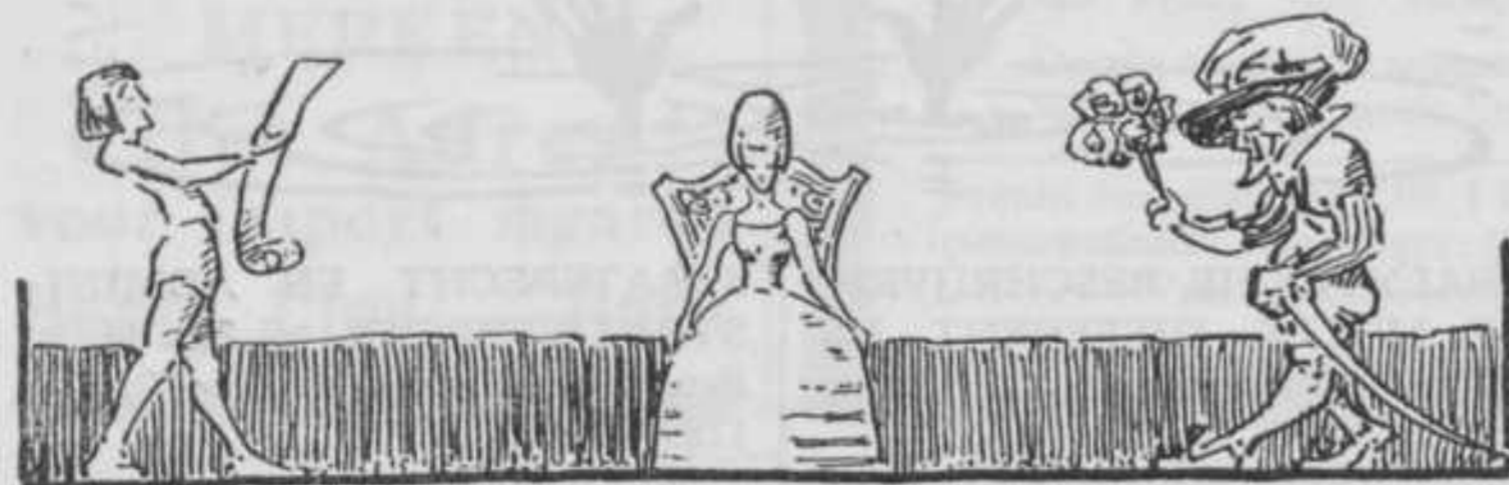
Door het nog steeds ontbreken van een behoorlijke manege in Delft is het dit jaar weer niet mogelijk voor de Studenten Caroussel-Vereeniging de gebruikelijke officieele uitvoering te geven.

Het Bestuur stelt zich nog voor om kort na de Paasch-vacantie een officieuse uitvoering te houden, waaraan eenige wedstrijden zullen verbonden zijn. De medewerking van de leden wordt hier-voor dringend vereischt.

Op het programma staat o.a. een springconcours, Gymkhana-races en een voltige-nummer. Zij die hieraan willen deelmenen kunnen intekenen op de lijst op de lessenaar. Groepen van leden die zich gedrongen voelen om zelf een nummer te organiseeren worden verzocht om met het Bestuur in overleg te treden.

Tevens wordt men eraan herinnerd dat de heer G. van Dedem, iedere Dinsdag van 12½ tot 1½ uur les geeft in het springen.

J. S. M. VERSCHURE, Secretaris.

FEUILLETON

DE GROOTE GOEIERD.

Een Poolse Roman spelende te Nisjni-Novgorod.

door

BÉTJOWSKI.

HOOFDSTUK VII.

Graaf Serge Sergewitch Barinkoff.

Terwijl in het huis van den grooten diplomaat Nadotf, deze met zijn beide nieuwe vrienden de pogrom op den armen Jood onbarmhartig voortzette, zonk in de schoone villa er naast, graaf Serge Sergewitsch Barinkoff, uiterst vermoeid, in zijn grooten feauteuil en sloot de oogen daarop. De Kamanirskaya had hem zeer aangegepen. Door zijn groot nationaal gevoel eensdeels en door de drank andersdeels, was hij zoo in den wilden rythmischen dans opgegaan, dat hij hem uitvoerde op nog nimmer geziene wijze, zoodat de

D. S. L. T. C.

De terreinen aan het laantje van Pollering zijn verkocht. De nieuwe eigenaar is zoo welwillend één baan nog ter beschikking van de leden van de D. S. L. T. C. te stellen tot 1 Mei om te spelen.

Uiterlijk 15 Mei zullen de nieuwe banen op het oefenterrein van Concordia in gebruik worden genomen. Hiervan staat één baan altijd ter beschikking van de leden der D. S. L. T. C., terwijl deze tevens het recht van medeafschrijven hebben over twee andere banen, behalve des Zaterdag en Zondags.

De leden moeten zelf voor tennisballen zorgen.

HET BESTUUR.

CHRISTIAAN HUYGENS:

VOORDRACHT op Dinsdag 29 Maart a.s., 's-avonds 8 uur in zaal a van het gebouw voor Natuurkunde en Electrotechniek, door Prof. Dr. M. de Haas.

Onderwerp: Kleur-problemen.

Namens het Bestuur,

J. H. WESTERMANN, Secretaris.

FILMBRIEVEN

door

MAURICE DELHAIE.

behelzende het nut van vijgen, een Fransch colbertje, scharrelverhalen, een wiskundig probleem, het juiste standpunt en een huis van ontucht.

Wanneer er dan met alle geweld gevijgd moet worden — dan zullen we ook maar geen blad voor den mond nemen.

Men rekent het zich niet tot een eer minstens eens in zijn leven volslagen gek te zijn geweest. Dit is alweer een bewijs van de grenzeloze bekrompenheid van het menschelijk geslacht. Het is niet alleen nuttig — het is uiterst noodzakelijk, eenmaal de groote mooie en witte muur te beklimmen, die aan het einde staat van onze ethische principes. Neen, ik bedoel niet, dat men al scheldende straatkeijtes ertegen moet werpen — hij, die op het vijgen scheldt moet zelf deze eigenschap tot in de perfectie en met een volkomen ernst hebben ontwikkelt. Bovendien is het een blijk van lafhartigheid, wanneer men de brave en smettelooze menschelijke oneindigheid niet wil erkennen door er met den rug naar toe te gaan staan.

Welnu dan, waarde lezer, bent U wel eens tot op Uw hemd toe uitgekled. Ik geef toe, dat dit voor U een alleszins pijnlijk onderwerp is, maar we zouden nu eenmaal geen blad voor den mond nemen. Er zijn oogenblikken in ons leven, waarop ons Fransch colbertje, het stemmige gestreepte overhemd en al

omstanders, die zooals dat gebruikelijk is, daarbij met de ponjaard in den mond stonden en zeer hard op de maat in de handen klapten, zich na afloop weenend en juichend tegelijk ter aarde hadden gestort en den sneeuw hadden gekust, waarop een dergelijke groote geest zich op zulke een machtige wijze had geuit.

Doch hoe vermoeid hij ook was, graaf Serge was gelukkig, onuitsprekelijk gelukkig.

Langzaam opende hij de oogen en hoewel zij een weinig star stonden en zijn gezicht wat bleek was, toch was hij schoon op dat oogenblik, Graaf Serge, het echte type van den Groot-Rus.

Zijn jonge vrouw kwam binnen, zingende en met bloemen in de hand. Zij kende geen vermoeidheid, vooral niet, waar het gold te zorgen voor haar bloemen, haar bloemen, waarin zij leefde, haar bloemen, die zij liefhad, die zij schikte iederen dag opnieuw in groote verscheidenheid en met vlug bewegen en licht geritsel van haar vijne vingers tusschen de vochtige bladeren.

Door het venster scheen de zon naar binnen en zijn stralen streelden het loof der schoone bloemetakken, speelden langs de golvingen van het licht gewaad, van Nadia Iwanowna, terwijl zij liep.

Langzaam ontnuchterde graaf Serge. Steeds inniger, steeds blijder werd de blik van zijn reeds minder lodderig wordende oogen, die haar volgden in haar licht bewegen.

„Zij is gelijk een bloem”, zoo dacht graaf Serge, „zij is de schoonste van al deze bloemen om mij”.

Mijmerend zonk hij achterover in zijn stoel en soesde over het geluk, dat hij die bloem voor zich geplukt had, en over het wonder, dat zij steeds door bloeide, steeds schooner werd. En een golf van geluk sloeg door hem heen, zoo machtig, dat hij een prop kreeg in de keel en wel haast weenen moest.

wat dies meer zij, ons gewoon ontnomen wordt. Dit is voor anderen geen prettig gezicht, doch voor onszelf is dit een moment om gek te worden. Welnu, dit is mij overkomen. Ik zal U nadere bijzonderheden besparen, alleen wil ik U, waarde lezer, een blik gunnen in mijn volkomen uitgestorven ziel.

Ik kan mij slechts in vergelijkingen uitdrukken. Dit is het dan ongeveer, wat Ge voelt. Denkt U zich eens een oogenblik in, dat de gigantenstrijd in China Uw belangstelling had; denkt U zich eens in dat Ge U even rekenschap geeft van datgene, wat daar te gebeuren staat. Nee, ik bedoel alweer niet de geestige vervelende prenten in de Groene, noch de gevolgen, die deze titanenworsteling zal hebben op de noteering der suikerprijzen. Laat Uw fantasie de stoutste scharrelverhalen overtreffen en Ge staat bij dit probleem nog te schutten, als een raceroeier op den Mont-Blanc. (Dit is geen hatelijkheid tegen den raceroeier, maar tegen den majestueuzen suikertaart). Laten we verder nog eens aannemen, dat Ge ook hiervan doordrongen zijt, zoodat Ge de studie er verder aan geeft en eerst eens afwacht, wat dat daar in China nu eigenlijk moet. Wanneer we dan bovendien ervan overtuigd zijn, dat wij, nietige aardwormen er toch wel niets van zullen begrijpen en ook nog weten, dat ons leven te kort is om den loop der dingen te laten spreken, wanneer we verder inzien, dat het volkomen onbelangrijk is, zelfs ook maar een fatsoenlijk burgerman te worden, — wanneer Uw idealen bij zoo'n gebeuren wegsmelten en alles onbelangrijk wordt — zelfs het besluit nu maar te gaan sjeezen, dan — ja dan komt de klassieke vraag bij U op: Is twee plus twee wel gelijk aan vier.

Mijne heeren, U gelooft aan het twee plus twee is gelijk vier. Ik benijdt U niet. Wanneer ik 's-avonds door de oude zondestad loop, in den nacht, waarmede Paramount den strijd aanbond, wanneer ik sluip door de huizengaten, die straten zijn, in den kouden nawinter, die de menschen met hun potkacheltjes verdrijven willen, langs de getemde Oude Delft en bloemperkendorp, dat ze den Haag noemen en ik vergeet een oogenblik — 't is maar een onderdeel van een seconde — dat ik Maurice Delhaie ben, geboren in den jare zooveel — bij leven journalist en lijnloos — als ik even vergeet, wat ik had kunnen worden en wat ik ben geweest — dan kan het gebeuren, dat ik plotseling dom begin te lachen. Geen gewone grijns zooals bij het vernemen, dat U mij werkelijk au serieux hebt genomen, of wel, dat u erin geslaagd is een aardig, of mooi, of beduidend meisje te engageeren, of wel, dat meneer Blokhuis plotseling de Potemkin ging apprecieeren — maar het wezenloos gelach heeft veel overeenkomst met dat van een boer, die plotseling uit zijn koe een ooievaar geboren ziet worden. (De vergelijking is niet als grapje, maar als symbool bedoeld). Waarde lezer, Ge moogt twijfelen aan alles, maar niet aan dit eene, dat twee plus twee is gelijk vier. En toch, ik zeg U, dat er oogenblikken zijn, waarop twee plus twee is gelijk vijf, en wanneer men nu bewust het standpunt inneemt, dat twee plus twee is gelijk vijf, noemen de menschen U gek. Hetwelk redelijk is, van het standpunt der menschen uit gezien. Alleen blijft nog de allerlaatste vraag, welk standpunt de juiste is.

Doch nu genoeg over dit probleem; ik heb nog erger met

„Welk een geluk”, dacht hij steeds. „Oh, welk een geluk”.

Nadia was klaar met haar bloemen en met een blijden glimlach op 't gezicht, kwam zij bij hem zitten aan zijn voeten op een groot zacht kussen, nam zijn handen in de hare en liefkoosde ze lang, de oogen onbestemd starend voor zich uit. Graaf Serge bekeek haar lang.

„Een vrouw is wonderlijk”, dacht hij, „wat weet ik eigenlijk van haar, ik die haar eigenaar toch ben, ik die deze bloem geplukt heb? Is zij goed of slecht? Zij maakt mij gelukkig, wel is waar, maar daarom hoeft zij nog niet goed te zijn, want ook ik kan slecht zijn. Of zou een goede vrouw een slechte man gelukkig kunnen maken? Maar toch, slecht of goed, ik ben gelukkig. — Vreemd zoo'n onzin als ik soms kan denken! — Ja, ja, zij moet goed zijn, beiden zijn wij goed. Wat voor kwaad doen wij immers? Voor de armen zijn wij gul, voor de ongelukkigen zijn wij vriendelijk, zelfs de vieze bedelaars schoppen wij niet in het gezicht, en allen die wij tegenkomen lachen tegen ons en nemen den muts af. Steeds zijn wij vreugdig. Steeds zijn wij gelukkig”.

„Gelukkig, gelukkig, steeds dreunde het woord in het hoofd van graaf Serge dien morgen en den heelen daarop volgende middag kon graaf Serge aan niets anders denken dan aan zijn geluk. En steeds weer ook verwonderde hij er zich over, dat men gelukkig kon zijn, zonder te weten of men zelf goed of slecht was.

En hoe meer graaf Serge peinsde, hoe meer hij zich verwonderde over de onverklaarbaarheden zijn geluk betreffende, hoe ernstiger hij werd. Steeds dieper dacht hij, steeds meer stuitte hij op moeilijkheden, en steeds zwaarder drukte zijn geluk hem op de schouders. En zoo kwam het, dat dien middag, toen het daglicht sterven ging, het blauw van den winterhemel steeds ijler werd en grijzer, en zwarte vogels naar het Noorden trokken graaf Serge in sombere

U voor. Welnu dan, ik ben volslagen gek geweest bij het zien van Nacht-Asyl opgevoerd door het Moskouer Künstler-theater. Alles is me ontnomen, mijn colbertje op afbetaling, mijn B.V.D.-combination, alles-alles. En nu zit ik hier in mijn eentje en wil me bewegen in mijn armzalig ontkleed zijn. Het is geen kater en het is geen spleen, het is geen binnenste-buiten keeren en het is geen groote schoonmaak, het is — een schuchtere ontkleedpartij, maar toch nog met een spoor van vroomme kuisheid. Misschien zult U, waarde lezer, even Uw duim drukken op deze vijf, maar ik raad U voorloopig nog de handen thuis te houden. Wij Westerlingen hebben het naaktzijn al zoo lang vergeten, wij hebben het schamel lenden-doekje van onze heilige zelfbeveiliging zoo vaak om ons heen gewikkeld, dat niets, maar dan ook niets ons volkomen naakt, volkomen eerlijk kan doen zijn. En dan sta je op zoo'n avond met je pakje in je hand en je vraagt je af: Wat doe ik ermee? ! Dan sta je alleen — lach nog niet, waarde lezer, want wij Westerlingen zijn ook onovertroffen chicaneurs. Het eenige, wat je op zoo'n moment weet, is, wat je voorgoed verloren hebt. En dan komt het probleem van twee plus twee is gelijk vijf en dan ben je gek voor de wereld, maar ik weet waarachtig niet, of wij al die andere dagen van ons leven niet gek zijn en dit moment, dit korte moment niet even een ontwaken was van zelfbedwelming en helder zien — ja wat helder zien?

Doch thans een ander vaatje. Wanneer de avond valt en de bioscopen hun grijnzende lichtbekken openen, wanneer de gloeiende namen van filmstars de zwarte oneindigheid tegemoet worden geslingerd, dan gaat er een orgie beginnen zoo afgrijslijk, dat men slechts in ellendige vertwijfeling dom móet lachen. Zoo onkuisch, zoo schaamteloos, zoo menschonteerdend wordt ge daar uitgekleeft, waarde bioscoopbezoeker, dat ik U bij nader inzien het vertrouwen in twee plus twee is vier toch maar liever niet zal ontnemen. Dit nu is de vijf, die ik speciaal voor u plukte.

Van bevoegde zijde vernemen wij dat de cactus van den heer Boogaert toch een ananas was en ijzeren wortels had.

Uit betrouwbare bron is ons ter oore gekomen dat op de Rugbytocht naar Heidelberg een verdacht uitziend individu zich als lid van die club had uitgegeven. In Duitschland had men hem echter dra ontmaskerd. Dit neemt niet weg dat genoemd individu toch nog enkele van zijn kwade praktijken heeft kunnen volvoeren zoodat verscheidene Heidelbergers tot zijn slachtoffers zijn geworden.

Vrijdag a.s. zal de mogelijkheid voor Potemkin-haters worden opengesteld, hunne woede op zeker schip der Diësvloot te luchten. Men heeft ons verzekerd dat zij van een koude kermis zullen thuis-komen.

stemming, somber door zó'n alles overweldigend geluk, te peinzen stond voor het raam van zijn studeerkamer, die uitzag op zijn tein.

Plotseling werd van het huis naast hem een achterdeur wild opengesmeten en stormde een dikke man naar buiten, hijgend en op kousevoeten, terwijl een oogenblik later drie mannen wild gebarend hem achterna renden.

Uiterst verbaasd ontwaakte graaf Serge uit zijn gemijmer en keek naar het vreemde schouwspel, in den tuin naast de zijne.

De dikke man was verbazingwekkend vlug en schoot vooruit als een kogel. Met een fiksche sprong had hij de bovenkant van de schutting gegrepen, die de beide tuinen van elkaar scheidde, en heesch zich vliegensvlug naar boven. Nog juist bijtijds liet hij zich aan den anderen kant voorover naar beneden vallen, zoodat één van zijn vervolgers, die zijn been trachtte te grijpen, miste en nu besluiteloos en hijgend staan bleef. De andere twee voegden zich bij hem, en gedrieën beraadslaagden zij een oogenblik, waarna zij eenig weinig uit het veld geslagen weer in het huis verdwenen.

Graaf Serge had dit alles met kloppend hart gadeslagen, en opeens, toen hij den Jood kermend en hijgend in zijn tuin zag rondkruipen, barstte iets in het hoofd van graaf Serge en werd zijn voorhoofd ijskoud. Nu wist hij wat hem had bedrukt, wat hem steeds had gefolterd, den heelen langen dag, nu wist hij, dat hij in zijn leven het ongeluk niet had gekend, dat het tot nu toe onvolkomen was geweest. Van zijn geboorte af was hij slechts gelukkig geweest, had hij geleefd alsof er geen ongeluk bestond en deze schandelijke onrechtvaardigheid van hem, jegens zijn leven, werd hem thans bij den aanblik van de groote ellende van een ander, pas duidelijk.

(Wordt vervolgd).

G. PH. M. MUSTERT
GROSSIER
RIETVELD 151 - DELFT
INTERC. TELEFOON 614
OPGERICHT 1899

Versche Kip- en
Eendeierenhandel en
Conserveerinrichting

LEVERANCIER
SOCIETEIT PHOENIX

1ste Rotterdamse
Maatschappij van verzekering tegen ongevallen

**Ongevallen-,
Automobiel- en
Motorrijwiel-
Verzekering.**

GEVESTIGD TE ROTTERDAM

Boompjes 8c :-: Telef. 1239-1240

Champagne
Louis
Roederer
Reims

Représenté par:
R. V.
Hoogwerff Chabot & Visser's
Wijnhandel
Den Haag Rotterdam Arnhem

Heinekens'
Bier-
brouwerij Maatschappij
BROUWERIJEN
te AMSTERDAM en ROTTERDAM
Grootste Bierbrouwerij-
onderneming in Nederland

Hoofdagent,
J. T. POST.

N.V. KONINKLIJKE PHARMACEUTISCHE FABRIEK, VOORHEEN
BROCADES & STHEEMAN
MEPPEL - AMSTERDAM - DORDRECHT - SNEEK

Levert ALLE CHEMICALIËN voor ALLE DOELEINDEN
KLEURSTOFFEN voor BACTERIOLOGIE, MICROSCOPIE enz.

- VRAAGT ONS PRIJSOPGAVE -

Heeren Studenten!
Mogen wij ons beleefd aanbevelen voor de
levering van uitsluitend eerste kwali-
teit MELK, FLESSCHENMELK, ROOM, NATUUR-
BOTER, KAAS, EIEREN en FIJNE VLEESCHWAREN
tegen scherp concurrerende prijzen.
Hoogachtend, NOL VAN SCHIE,
Kromstraatsteeg 3 :-: Telefoon 1008

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Fa v. LANGEN
VOLDERSGRACHT 13
TELEFOON 380

Lood- en Zinkwerken
Gas- en Waterleiding
Electrische Installaties

Gascomforen en fornuizen
Sanitaire artikelen
Complete Radio Installatie

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

J. P. DE KONING
HIPPOLYTUSBUURT 24
Leverancier van het D.S.C.
in
Hoeden en
Heerenartikelen

Ontvangen:
Gekleurde en
witte
Overhemden
Handschoenen
Sokken, enz.

HOTEL CENTRAL
CAFE-RESTAURANT WIJNHAVEN 6-7
HUIS VAN DEN EERSTEN RANG
H. NIJHOF

M. E. BAIJENSE :: DELFT
— KLEERMAKERIJ —
28 VLAMINGSTRAAT 28
DAMES- EN HEERENKLEEDING
— ELEGANTE MODELLEN —

Eerste Delftsche Inrichting voor
Wetenschappelijk Oogonderzoek
Onder Leiding van den
Heer H. BERTEL, Arts

Spreekuur van den Arts:
Alle werkdagen 's-middags van
2-5 uur en op marktdagen van
's-morgens 9¹/₂-12 uur

CONSULT FL. 1,-

H. Bertel, Arts
L. M. v. Tetterode, Réfractionist

A. G. ZIMMERMAN
BANKETBAKKER - KOK
Choorstraat 33 - Telef. 1190

DINERS
SOUPERS
KOUDE EN WARME
SCHOTELS
SPECIALITEIT IN
PETIT-FOURS

EERSTE DELFTSCHE MUZIEKSCHOOL

DIR. G. H. BROUWER
OUDE DELFT 120 - DELFT

WENSCHT U
PRIVÉ-LESSEN

LAAT U DAN INSCHRIJVEN AAN
BOVENGENOEMDE INSTELLING

INLICHTINGEN ZONDER EENIGE VERPLICHTING

DE MATTERHORN (4482 M.).

II.

Tegen zonsondergang bereikten we de hut, die was gelegen op een klein vóórspringend rotsplateau, dat ons een overweldigend gezicht op den Matterhorn opleverde, die vlak voor ons machtig omhoog torende met zijn stijle beijsde flank. De top zelf was in de wolken gehuld, zoodat dit de grootschheid van den aanblik nog verhoogde. Hij zag er op het oogenblik niet bepaald tam uit en we vroegen elkaar dan ook vragend af, of we over ruim twaalf uur op zijn nok zouden staan.

Even boven de hut verrees het steenen Hotel, het eind- of doorgangstation voor de tallooze vreemdelingen, waaronder vooral de bekende „do-ers", die zich in Zermatt aan het station of anders in voornoemd couloir aldaar „coute que coute" hadden voorzien van een kaartje buurtverkeer „Matterhorn" (Hotel) of „Matterhorn" (Gipfel). Van laatstgenoemden bleken er op het oogenblik drie aanwezig te zijn, waaronder twee Amerikaansche jonge dames.

In onze houten hut waren we gelukkig de eenige toeristen voor vandaag, zoodat we ons een goed plaatsje boven in het stroo konden uitzoeken. Onder allergenoeglijksten kout bereidden we ons eenvoudig avondmaal en zochten daarna spoedig ons nachtleger op. Over zes uur zouden we bij goed weer reeds op weg zijn naar ons doel van dezen zomer. Nog even heb ik vanuit het dakraam genoten van den nachtelijken aanblik van Zermatt, daar heel in de diepte. Flauw schitterden de lichtvlekjes van zijn groote hotels langs de hoofdstraat, waar ze nu weer op en neer drementden, die komiek kleine menschjes, de heeren in smoking of rok, de dames in ruischende avondtoiletten.

's Nachts om half twee werden we gewekt door Wyss, die ons verzekerde dat het weer buiten goed was en we de beklimming konden wagen. Tevens maande hij ons aan vlug op te schieten, opdat we de anderen uit het Hôtel vóór zouden zijn in het beruchte steenslagcouloir.

Even half drie stonden we klaar om te vertrekken. We gingen onmiddellijk aan het touw in twee groepjes van twee en voorzien van pickel en lantaarn stapten we over den drempel van de hut in de plechtige stilte daar buiten.

Machtig was het schouwspel dat zich aan onze nog slaperige oogen vertoonde. De Furggletscher lag diep beneden ons, omgeven door de reuzen gestalten van Breithorn, Lijskamm en Monte Rosa, zichtbaar door het zacht zilveren licht dat de nagenoeg volle maan vanuit een flonkerenden sterrenhemel uitgoot over deze ongerepte sneeuw- en ijswereld. In de schoot van dit ontzaglijke bekken rustten vredig donzige wolkjes, die zachtjes voortgedreven werden over den gletscher, door een zwakken wind.

Het vroom goed, zoodat onze voetstappen nog kraakten in het stijf bevroren sneeuwveldje, dat we moesten oversteken alvorens in de rotsen van den graat te komen.

Deze lieten niet lang op zich wachten en weldra verreezen ze dan ook voor ons als een sombere ondoordringbare wand tegen donker staalblauwen achtergrond van maanlicht doorschenen nachtelijken hemel.

Dit allereerste stukje graat was het steilste en het moeilijkste van hetgeen ons op den geheelen verderen weg nog te wachten stond. Met den pickel tusschen ons om het middel bevestigde touw gestoken en de lantaarn tusschen de tanden, klauterden we in de donkere nacht tegen dezen eersten hinderpaal, die de Matterhorn ons in den weg legde.

We waren deze technische moeilijkheid echter spoedig te boven en klommen zonder veel moeite verder tusschen de dreigende rotsblokken van den graat. We zouden over een goed half uur aan den lijve ondervinden wat het beteekende dat het meerendeel van deze steenstapelingen los lag op den sterk stijgenden kam.

Beneden ons hoorden we nu weldra stemmen van de ons op de hielen volgende partijen. De grootste voorzichtigheid was nu geboden, te meer daar het nog donker was, om zoo min mogelijk steenblokken aan het wankelen en vallen te brengen.

Langzamerhand was het in den Noordoostelijken hemel iets lichter geworden en brak heel geleidelijk de ochtendschemering door. We waren nu aan het benedeneinde van het steenslagcouloir aangeland en het was raadzaam zoo gauw mogelijk door naar boven te klauteren met het oog op meerdere veiligheid voor de beneden ons klimmende partijen, welke nog voldoende ver verwijderd waren om practisch buiten schot te blijven van onze eventueel los te maken steenen.

Hans von Bergen en ik volgden als tweede partij onmiddellijk achter Wyss aan, die voorop ging in het couloir. Het vernauwde zich spoedig en werd zeer steil, maar bovenal was het er donker, zoodat we slechts konden gissen naar de meerdere of mindere vaste ligging der keien.

Opeens een oorverdoovend knallend gedonder vlak boven onze hoofden, gevolgd door een paar hevige doffe stooten en een warrelling van stof en steengruis, waaruit een geur als van tegen elkaar geslagen vuurstenen opsteeg. We waren ettelijke meters naar beneden meegesleurd door de vallende steenen, die nu reeds diep beneden ons wegsprongen met duizelingwekkende snelheid en onder knallende schoten, die weerklonken tegen den steilen rotswand.

„Was gibt's", bulderde Wyss met verontruste stem van boven. „Weisz noch nicht", antwoordde ik terug, nog eenigszins versuft door den schrik.

Ik probeerde me nu op te richten, maar bleek geducht klem te zitten tusschen een paar steenklompen. Na eenig gemier wurmde ik er mij tusschen uit en bleek lichamelijk vrij onbeschadigd eraf gekomen te zijn, evenals mijn trouwe Hans, die iets hooger in ongeveer denzelfden toestand verkeerde. Een nogal stijf bovenbeen en een paar bloedende vingers bleek alle letsel te zijn, zoodat ik weer op eigen kracht naar boven krabbelde om Wyss gerust te stellen. Het klimmen ging aanvankelijk niet zoo vlot als ik wel gewenscht zou hebben ten gevolge van den schrik, die deze nog goedaardige steenlawine mij had aangejaagd. Nog een paar malen maakten we steenen los, die onder helsch gevloek van de andere gidsen beneden ons, langs hun hoofd wegschoten in de peillooze diepte. We lieten de drie partijen passeeren en klommen kalm verder naar de Solvayhütte, ongeveer halfweg den top, waar we wat uitrustten en een hapje aten, wat geweldig goed deed.

Na een kwartier stapten we weer op en vervolgden onzen weg op den steeds steiler wordende graat, die evenwel nergens lastig bleek te zijn. Vlak voordat we bij den „Schulter" kwamen, moesten we een klein eindje over den kam van den graat zelve. Nauwlijks gluurden onze nieuwgierige gezichten over het randje in den wijde gapenden afgrond aan de Z'Mutt zijde of een ijzige wind woei ons stuifsnieuw in het gezicht. Op hetzelfde oogenblik dat we op het smalle randje stonden met knipperende oogen, zag ik dat Hans zijn

Panorama vanaf de Matterhorn.

pickel hem ontglipt was en reeds de diepte induikelde. Met weewarig gezicht staarde Hans zijn trouwen deelgenoot in lief en leed na en zeide toen met berustende stem:

„Der wird schon irgendwo auf den Boden liegen. Ja!, das' Fitschad'; es ware in guter Pickel, aber ich gehe auf dieser Seite lieber nicht hinunter. Nai, das' mach' ich nicht für zwanzig Franken". Daarop tot mij: „Herr Kloos, gehen wir wnuur ruhig weiter; es hat jetzt kein Zweck mehr zu eilen. Nur gemütlich. In etwa einer Stunde sind wir oben".

Zou dat waar kunnen zijn, dacht ik. Zouden we werkelijk over een goed uur ons doel al bereikt kunnen hebben; zouden we dan heusch op het aller hoogste puntje van den Matterhorn staan?

We stonden nu aan den voet van den „Schulter", het struikelblok van vorige geslachten; nu echter behangen met touwen, die over een hoogte van ongeveer vijftig meter neer hangen van den uiterst steilen ten deele beijsden rotswand. Even uitblazen op het kleine plateau en even achterom kijken in de peillooze diepte. Toen heschen we ons langs de veilige touwen naar boven, hooger, steeds hooger, totdat we ons eindelijk vastklampten aan den laatste ijzeren pin, die aan het bovineinde in de rotsen was geslagen. Wederom even uitblazen; we waren bijna 4300 M. hoog.

Toen kropen we op handen en voeten tegen het steile ondergesneeuwde rotsdak op, dat onder een helling van ongeveer 45° tot den nok toe, ononderbroken doorging. Deze genoeglijke klauterij verwekte bij mij dezelfde sensatie als van tegen een besneeuwd pannendak te klimmen; tamelijk glad, lekker frisch en geen één uitsteeksel. Dit duurde zoo ongeveer drie kwartier voort, oen richtten wij ons overeind en liepen over het smalle, slechts één voetspoor breede nokje van den Zwitserschen naar den Italiaanschen top van den Matterhorn.

„So, sind mir Allen glücklich oben", riep Wyss ons vroolijk tegemoet, die even eerder was aangekomen. Daarop schudden wij elkaar hartelijk den hand en jubelden onze grenzeloze blijdschap uit over de Alpen, over half Europa, dat daar beneden ons in wit schitterende oneindigheid lag uitgespreid. Het uitzicht was te overweldigend grootsch, om in eens te kunnen omvatten.

Eerst onder het oppeuzelen van onze „Gipfelsardinen" (waarvan het blikje Italië binnenzeilde), bedaarde ons allereerste enthousiasme eenigszins en onderzochten we meer systematisch iedere windstreek van het geweldig Alpenpanorama. Stelt U even voor te staan op een steil oprijzenden rotspunt, absoluut geïsoleerd van alle naburige verhevenheden en ruim 2000 M. boven zijn basis. Daarbij een stralend blauwen hemel en op den top zelf nagenoeg geen wind, wat een zeldzame uitzondering genoemd mag worden.

Pal tegen den zon in verhief zich in Zuidoostelijke richting het geweldig massief van de Monte Rosa, waar Youk omstreeks dezen zelfden tijd bovenop moest staan (het was ongeveer half acht). In Oostelijke richting zagen we neer op Zermatt, dat 3000 M. lager, zichtbaar was als een vlekje aan de kronkelende Visp. Daarachter verrees het massief van de Mischabelgroep met Dom-Täschhorn. In N. O. richting verhief zich uit de nevels in het Rhônedal het geheele Berner Oberland met den Finsteraarhorn. Links daarvan verrees op den voorgrond de sierlijke Weisshorn. Ongeveer recht Noord de Dent Blanche, die ons vijf dagen geleden niet op zijn troon had toegelaten. De geheele Westelijke en Noordwestelijke hoek werd ingenomen door ons sportgebied van den afgeloopen zomercursus, dig. de la Za, Pigne d' Arolla, Ruinette, Grand Combin, Mont Oélan en daarachter heel ver weg het hoog oprijzende Mont-Blanc-massief. Vlak onder ons zagen we neer op den prachtigen pyramidalen top van de Dent d'Hérens. Tenslotte ontwaardden we in het Zuiden de groenige Povlakte met daarachter zich verheffende in wijschen zwaai de „Appennijnen van de Fransche Zee-Alpen af tot bij Florence toe. De Middellandsche Zee zelve was onzichtbaar door een blauwgrijs waas.

Zelden hadden we zoo'n uitzicht gehad en overtrof het in wijscheid alle voorgaande. Meer dan voldaan begonnen we dan ook tegen half negen de afdaling „die vrijwel zonder emoties verliep op één plekje na, dat me zal heugen, misschien meer nog dan die vervloekte steenslag. Dit beruchte plekje bestond namelijk uit de traverseering van een klein stukje beijsde rotshelling, die het bovenste einde van de steile rots en ijsflank van den Matterhorn vormde. Te zeer gewend geraakt aan rots onder de voeten te hebben, stapte ik blijkbaar nog niet voorzichtig genoeg in mijn uitgehakte ijsstede. Op hetzelfde oogenblik schoot mijn voet onderuit en lag ik lang uit op de spiegelende ijsvlakte, die angstwekkend steil zich naar beneden uitbreidde tot aan de Furggletscher toe, nog ruim 1000 M. onder mij. Het klamme angstzweet brak me uit en gelukkig alweer dat Hans nog in de rotsen stond en mij nog bijtijds kon houden. Ook Wyss sprong nog ter hulp toe en herhaalde voor den zooveelsten maal: „Ja, das ist immer wieder diese verdammte Stelle, wo man vom Fels ins Eis musz".

Dit was goddank de laatste emotie die we hadden te doorstaan en eenige uren later, omstreeks één uur, belandden we dan ook veilig en wel in de hut. Hier bereidde Wyss ons laatste voortreffelijke bergsoepje, dat we alle eer aandeden.

Tusschen Schwarzsee en Zermatt, juist boven de boomgrens, hebben we ook nog ons laatste landwijnje gedronken op onze behouden terugkomst in: „Ye old wayside Inn".

„Ja, das Matterhorn its immerhin ein tuckischer Berg".

W. B. KLOOS.

INGEZONDEN

DIETSCH ACADEMISCHE LEERGANG.

Aan de Delftsche Studenten.

Het Bestuur van de afdeeling Amsterdam van het Dietsch Studenten-Verbond, dat zich ten doel stelt het samenhoorigheidsgevoel tusschen Nederland, Vlaanderen, Zuid-Afrika en andere midden van Dietsche cultuur te versterken ten einde gemeenschappelijk de Nederlandsche beschaving te dienen, te verbreiden en te verdedigen, ontwikkelde in Nov. 1926 het plan aan de Amsterdamsche Universiteit een Leergang te organiseren voor Nederlandsche, Zuid-Afrikaansche en Vlaamsche Studenten en dit te doen op een dergelijke schaal dat doorslaande en blijvende resultaten was te verwachten.

Korte toelichting betreffende den Dietsch Academische Leergang.

Doel:

a. De Dietsche Academische Leergang heeft tot doel: aan Studenten die door hun moedertaal in staat gesteld worden aandeel te hebben aan de Nederlandsche cultuur, van deze cultuur en van de Nederlandsche, in het bijzonder van de Amsterdamsche wetenschap een zoo levend mogelijk beeld te geven, door hen, zij het ook voor korten tijd, met beiden in zoo nauw mogelijk contact te brengen. Aan hen, en in het bijzonder aan de Amsterdamsche Studenten het nut te verschaffen dat voort kan vloeien uit samenbrengen van velen die behooren tot gedifferentieerde cultuurtypen met toch voldoende gemeenschappelijke elementen om deelname aan elanders geestelijk leven mogelijk te maken.

Aan de niet-Nederlanders onder hen, te tornen wat een Nederlandsche en in 't bijzonder hier de Amsterdamsche Universiteit bieden kan; anderzijds aan de Nederlanders bevruchtende aanraking te verschaffen met anders gearde en anders studeerende cultuurgenoeten.

Een, zij het ook bescheiden, poging te wagen bij te dragen tot meerdere éénheid, meer uitwisseling van gedachten en studieresultaten onder de Nederlandsch of aanverwante talen sprekende Studenten.

b. Het feit dat in 1917 de Amsterdamsche universiteit haar 50-jarig bestaan in den huidige vorm herdenkt, bood een geschikte gelegenheid aan bovengenoemde desiderata vasteren vorm te geven.

Zoo is de inrichting van den Leergang dan ook een poging van Amsterdamsche Studenten het jubileum van hunne Universiteit in ruimeren kring en uitsluitend op studiegebied, te helpen herdenken.

Tot onzen spijt belette het gebrek aan plaatsruimte ons dat programma dezer uitermate belangrijke leergang te plaatsen, wij verwijzen hiervoor naar de uitvoerige aanplakbiljetten. Red.

STUDIEBELANGEN.

Van hoogleeraarszijde heeft men ons er op attent gemaakt, dat het systeem van Prof. Schermerhorn al jarenlang toegepast wordt door Prof. Schouten. Met alle waardeering voor de arbeid door deze hoogleeraar verricht, willen wij toch opmerken, dat de oefenmiddagen van Prof. Schouten o.i. niet hetzelfde karakter dragen, als die van Prof. Schermerhorn. Immers het geregeld volgen van de oefenmiddagen van Prof. Schouten of bijv. van die van Prof. Bilzeno geeft geen geheel of gedeeltelijke vrijstelling van het examen. Juist dit punt is van groot belang op de toepassing van het systeem van Prof. S. op de Wiskunde.

VEREENIGINGEN

DE D. S. R. C. IN ZUID-DUITSCHLAND.

Het afgeloopen weekend hebben 18 Delftsche rugby-spelers een reis naar Duitschland gemaakt, alwaar de strijd aangeboden werd te Heidelberg tegen de Heidelberger Ruder Club en te Frankfurt tegen F. F. C. 1880.

De eerstgenoemde club heeft zoo juist ongeslagen het Zuid-Duitsche kampioenschap behaald en is favorite voor het kampioenschap van Duitschland.

De F. F. C. volgt het Engelsche systeem en speelt slechts vriendschappelijke wedstrijden. Door georganiseerde training, 's-winters en 's-zomers (lichte atletiek) met haar groot ledenaantal (1400 waarvan vele rugby spelen) is dit een der sterkste vereenigingen.

Zaterdag reeds voor de lunch landden de Delftenaren in Heidelberg aan, en gezien de wedstrijd eerst om half 5 begon, bestond er ruimschoots gelegenheid de mooie stad en het Neckardal te bezichtigen. Het beroemde „Fasz" dwong aller verbazing af, vooral toen een snelrekenend consumabel na 5 minuten ingespannen denken wist te vertellen, dat de leden der Societeit Phoenix 70 jaar noodig zouden hebben dit vat, indien gevuld met wijn, te ledigen.

Het laatste uur voor de wedstrijd verliep met het wederzijdsch prikkelen van zenuwen. Zoo werden de aanwezige Duitschers lijk-

bleek, toen zij vernamen dat wij een Europeesch roeikampioen in de gelederen hadden; en sloegen geheel achterover toen een Delftenaar door een stoel zakte.

In auto's werden de spelers naar het schoon gelegen Collegeveld vervoerd, waar onder de onverbeterlijke leiding van „Schiedsrichter Meister" de wedstrijd aanving. In 20 minuten wisten de Duitschers 3 try's te maken, maar het laatste kwartier voor rust, toen Delft er goed in was, en met veel meer enthousiasme speelde dan de Duitschers, waren wij beslist sterker. Vrij gauw na rust maakt Heidelberg de 4de try, maar kort daarop scoort Delft uit een vrije trap tegen.

De vlugge Duitse „Dreiviertel" beantwoorde die met eenige trys. Delft weet uit een forwardsaanval nog een try te maken; hierna scoort Heidelberg nog een try en kort hierna is 't einde daar.

In deze wedstrijd waren onze forwards vrij goed opgewassen tegen de Duitse „Stürmer", welke laatsten dikwijls off-side stonden.

Onze three-quarters waren verre de minderen van die van Heidelberg.

De hooge score komt voornamelijk hierdoor, dat Heidelberg een fly-half en een center threequarter bezit, die eenige klassen beter spelen dan de rest. Zij maakten bijna alle punten.

De avond ving aan met een gemeenschappelijk diner in 't clubhuis, waar o.a. Herr Bürgermeister en Herr Oberregierungsrat aanzaten.

Na afloop van het officieele gedeelte werd den „Kapitän der Mannschaft" opgedragen de gasten verder bezig te houden. Nauw was dit bevel gegeven, of tientallen liederenbijbels werden naderbij gesleept, met welke hulp onder de bekwame leiding van den aanvoerder een zeer apprecieabel mannenkoor ontstond:

Die Hauskapelle spielt die Melodie vor, das Lied fällt mit der letzten strophe.

Zondag te Frankfurt.

Vanuit den trein werden we in auto's naar het groote clubhuis gebracht; een gebouw op een heuvel bevattende een restaurant beneden, en boven vele logeer- en andere kamers, omgeven door een breed terras, aan de eene kant uitziende op het rugbyveld, aan de andere kant op het hockeyveld. Benevens waren overal vele rieten stoelen aanwezig, om zoo veel mogelijk bezoekers in de gelegenheid te stellen op gemakkelijke wijze de sportverrichtingen te volgen.

De wedstrijd ving aan voor veel publiek, onder leiding van een volkomen onbekwamen scheidsrechter.

Dat van deze omstandigheid de tegenpartij op de meest grove wijze profiteerde is in de eerste plaats een kwalijke karaktereigenschap te noemen, en kwam practisch voor ons hierop meer, dat het ons, die ondanks alles faire sportiviteit bleven handhaven, een dergelijke moreele knak bezorgde, dat de wedstrijd, die onder normale omstandigheden met klein puntenverschil verloren zou zijn, met 27—7 in ons nadeel eindigde.

In deze kamp is door Delft beter dan ooit gespeeld en met ongekende geestdrift.

Het verloop: Na 1 minuut is het 5—0 voor Frankfurt. Met een mooie drop-goal wordt de stand 5—4. Op onnoodige wijze wordt het 8—4, en voor de rust brengende Duitschers het nog tot 11—4. Na rust is eerst het spel gelijk opgaand. Na 25 minuten is de stand 16—7, als de Delftsche forwards een try tegengescoord hebben. De laatste tien minuten zijn echter te veel voor ons.

De vele ergernis is ten slotte ook fysiek duidelijk merkbaar, en dat is de reden dat die laatste 10 minuten met ons gespeeld is en nog 11 punten gemaakt zijn.

In deze wedstrijd speelde Delft aanmerkelijk beter dan de vorige dag, na goede oefening kunnen wij zeker binnen afzienbare tijd van de sterkte van F. F. C. 1880 zijn.

Hier volgen eenige Duitse persopmerkingen.

Der Holländische Besuch im Süddeutschen Rugbylager wird immer angenehme Erinnerungen auslösen. Die Delfter Studenten bildeten eine sehr junge Mannschaft, die den Sinn des Spiels völlig erfasst hat und in seiner taktischen Durchführung bereits sicher ist. Die Schlanken jungen Holländer sind Körperlich auf der Höhe. Sie spielten in Heidelberg und Frankfurt ihre Spiele gegen physisch stärkere Mannschaften herunter, dasz man seine Freude an ihnen haben konnte. Die Technik der einzelnen ist allerdings noch nicht für Spitzenleistungen reif. Im zusammenspiel hapert es oft. Dafür spielt die Mannschaft ausserordentlich fair und ohne jede Reklamation gegen den unparteiischen....."

....Das gedränge der Schlanken gestalten stand wie in Heidelberg bombeniest.

ODIN.

INTERACADEMIALE WEDSTRIJDEN.

Donderdag en Vrijdag 17 en 18 Maart hadden weder de Interacademiale Boks-, Turn- en Schermwedstrijden plaats.

Helaas is de jongste Interacademiale voor „Odin" een teleurstellend te noemen. Wij eindigden in alle branches achter Utrecht en Leiden en met Schermen ook nog achter Amsterdam. Echter is een verheugend feit dat de persoonlijke praestaties op goede

doch ongeroutineerde krachten wijzen. Het materiaal voor een sterker „Odin" is dus aanwezig. rest aan ons het ijzer te smeden nu het heet is, opdat wij het volgend jaar weer tot de groote mogelijkheden der Interacademiale behooren.

Donderdagmiddag vonden op de zeer gastvrije Societeit P.H.R.M. de Bokswedstrijden plaats, waarin voor Odin uitkwamen de heeren:

F. Westerveld

B. F. Heyman

H. H. Bosch.

De eerste partij van den middag was die van den heer Westerveld tegen de Leidsche Chinees Tan, die op fraaie wijze door eerstgenoemde werd gewonnen. Deze partij was, op die van de heeren Gerritsen (Leiden) en Scheltman (Utrecht) na, de beste van den dag, ofschoon de Leidenaar Tan van 53 K.G. tot een leelijke, voor hem noodlottige zwaargewicht taktiek overging.

Verder verloor de heer Heyman op onregelmatige wijze doordat hij door een overigens niet-kwaadaardige stoot in het oog werd getroffen en genoodzaakt werd op te geven, om verdere verminking te voorkomen. Dat dit ons de tweede plaats zou kosten ten gevolge van een m.i. foutieve beslissing van den scheidsrechter kon niemand voorzien.

Ten slotte verloor de heer Bosch op zeer besliste wijze van de ongetrainde doch geroutineerde Utrechter van der Water, waarbij echter opgemerkt dient te worden de hechte verdediging van onzen bokser die hem ongeschonden de 3 rondes deed doorleven.

's-Avonds bij het turnen wist de turnequipe al evenmin prijzen te sleepen ofschoon de heeren Nicolai en J. J. de Jong met gelijk aantal punten en met slechts ½ punt verschil met no. 3 vierde werden, dit van de 15 deelnemers.

Ons aller hoop was nu nog gevestigd op de Schermequipe die Vrijdagochtend in het strijdperk trad. Inderdaad beloofde het begin veel, daar de strijd met de sterke Olympia-ploy (Utrecht) die ook de 1e prijs won geheel gelijk opging en slechts op het kante af met 5—4 verloren werd; een kleine overwinning ware even gerechtvaardigd geweest. Nu echter gebeurde het vreemde, de schermers waren hun vorm kwijt en met 5—4 werd verloren van het zwakke Amsterdam. Dit schokte op dusdanige wijze het zelfvertrouwen dat geheel onnoodig met 8—1 van Leiden werd verloren, dat op zijn beurt met 6—3 van Utrecht kloep had gekregen.

In de 's-middags gehouden Personeele wedstrijden wisten van de 25 deelnemers 2 onzer schermers zich in de poule finale te plaatsen n.l. de heeren:

F. A. Bendeler

L. van Loenen.

De heer Bendeler bemachtigde hier zeer goed schermend de 3e prijs terwijl de heer van Loenen juist buiten de prijzen viel.

Na afloop had een gezellig diner met prijsuitreiking plaats waarbij helaas alleen de Senaat van het D.S.C. op het appel ontbrak. Intusschen zij hier een woord van hulde en dank op zijn plaats voor de organisatie van de Utrechtsche gastheeren en de gastvrijheid van de Societeit P. H. R. M.

LAATSTE BERICHTEN

D. S. R. V. LAGA.

Het bestuur maakt bekend, dat het jaarverslag 1926 er al bijna is. Een beperkt aantal exemplaren zal tegen de kostenden prijs voor leden verkrijgbaar worden gesteld.

DELFTSCHE STUDENTEN LAWN-TENNIS CLUB.

Het Bestuur stelt de volgende kandidaten:

H. M. A. van Berkel	President.
I. P. de Vooyo.	Secretaris.
E. M. J. v. d. Koogh	Thesaurier.
H. Hissink	Commissaris A.
F. Hubrecht	Commissaris B.

Kleine Advertentiën

1—5 regels 75 cent, elke regel meer
— 12½ cent bij vooruitbetaling —

Techn. Teeken- en Dictatenbureau Lengkeek-lerschot

Stationsplein 22, Den Haag
(Hoek Jan Blankenstraat)

DICTAAT
PROF. VALKENIER KIPS
ARBEIDSWETGEVING
MET
INLEIDING
LITT. CASIMIR
BEKNOPTTE GESCHIEDENIS
DER WIJSBEGERTE
F 4,—

HOFLEVERANCIER
VAN H. M. DE KONINGIN

Steeds eerste kwaliteit

Levert U de

Luxe Brood-, Koek-
en Besluitbakkerij

A. W. UNGER

Markt 21 - Tel. 222

Weet U wel dat
F.M.D.v.d.GAAG

voor H.H. Studenten speciale tarieven voor verhuizingen en reparaties aan meubelen, enz. enz. heeft

- VRAAGT PRIJSOPGAVE -

VOORSTRAAT 66^A
werkplaats
TELEFOON No. 1061
of woonplaats
v. d. SPIEGELSTRAAT 29

HET JUISTE ADRES

Vraagt Catalogi

HEES & CO DELFT
FABRIKANTEN VAN MUZIEKINSTRUMENTEN
IN PLAATSEN WAAR HOGHE NIEUWSTE TOEGANGEN EN GEVONDEN

Fa D. MEIJER

Voldersgracht 3.4

Telefoon 287
OPGERICHT 1886

Speciaal adres voor:
Bureau-ministere
Boekenkasten
Boekenmolens
Bureau-fauteuils
Club fauteuils
Divans en Divandekken

Groote keuze:
Oud-Hollandsche
Meubelen, Sarongs
Slendangs en diversen
kussens en kleedjes

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9

Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

Stoomblekerij en
Chemische Wasscherij
„Ozon”, Voorburg
Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

Fa S. WOLTERBEEK'S

Fijne vleeschwaren-,
Comestibles-,
Delicatessenhandel

De Oudste (opgericht 1868)

De fijnste kwaliteiten!
De grootste sorteringen!

WIJNHAVEN 19 - TELEFOON 199

Grand vin Mousseux
SEXTON & Co.

f 2.25 per flesch

FA. NIENHUIS BEEKES & ZOON
OUDE DELFT 97 - NAAST DE T.H.

HERSTELPLAATS

VOOR AUTO'S EN BOOTMOTOREN

T. VELDHUIS, Houttuinen 24, Tel. 1140

N.V. E. LEVY'S INSTALLATIEBUREAU
ROTTERDAM

TELEFOON No. 6315 - LINKER ROTTEKADE 104-105

SPECIALITEIT IN:

Hotelporcelain, -Zilver en Glaswerk

Leveranciers van de Studenten-Sociëteit „de Phoenix” Delft, e.a.

J. J. PETIT
HIPPOLYTUSBUURT 31
TELEF. 591

SPECIALITEIT IN:
HEEREN MODES
- EN HOEDEN -

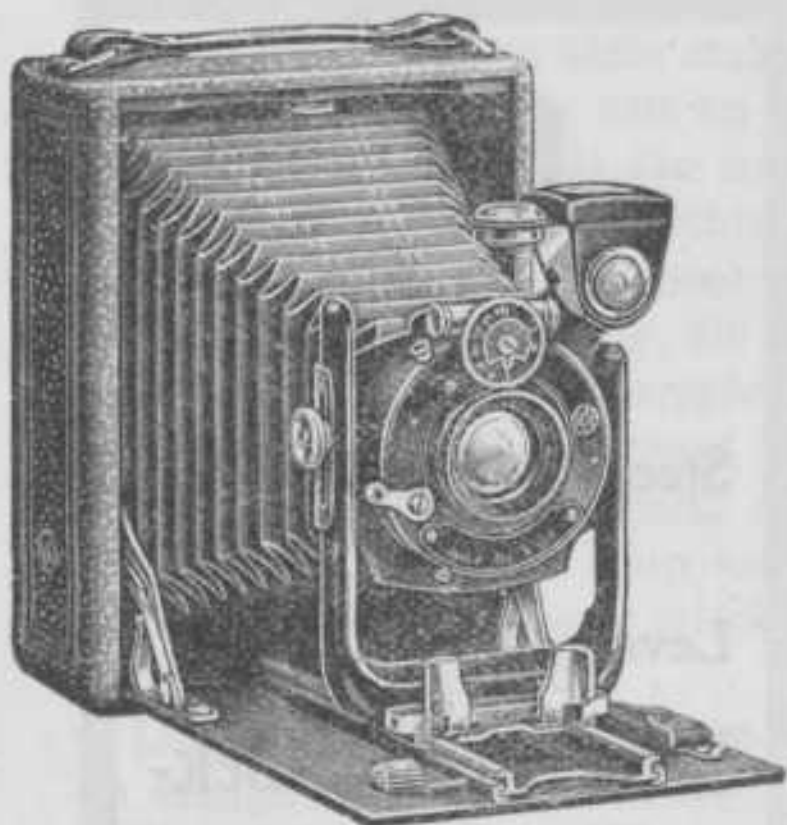
OPGERICHT 1864

PATISSIER, CUISINIER
GLACIER
J. J. VANGILS
FA. GUSSENHOVEN
Binnenwatersloot 30
Telefoon No. 18
Huis van den 1sten Rang
FILIAAL:
Delfgauwsche weg 5
Telefoon No. 295
INDISCHE SPEKKOEK
Speciaal adres voor Luxe doozen bonbons
van de eerste Hollandische en Buitenlandsche
Huizen

Artistieke
Bloembinderij

„FLORAL ART”

HOUTTUINEN 24a
TELEFOON 980
FA. GEBR. VAN DER VALK

Delftsche Fotohandel
Fred. Alex. Albers.
OOSTPLANTSOEN 10.
Speciaal adres voor Camera's
en Projectie-Apparaten.

N.V. KINESIS

OFFICIAL **Ford** DEALERS

DELFT, POORTLANDLAAN

TELEFOON No. 906

Wildcentrale
„t Centrum”

Verwersdijk 30 - Delft
L. LUGTIGHEID

Het voor U aangewezen
adres voor levering van alle
wild, gevogelte, versche
eieren en conserven.

Alle leveringen onder volle garantie

Alle benodigdheden
voor de Lunch